

[Hans Nielsen.]

talelser, der er kommet fra Statsministeren, og den Erklæring, vi har faaet om Regeringens fremtidige Arbejder. De første og vigtigste Punkter i saa Henseende er Bekæmpelse af Arbejdsløsheden, Nedsættelse af de militære Udgifter og Genrejsning af den sociale Lovgivning. Vi hilser med stor Tilfredshed, at Regeringen har fremsat de Udtalelser, der er fremsat i saa Henseende, og det forekommer os ogsaa, at Regeringen har forberedt disse Sagers Løsning eller en Del af disse Sagers Løsning paa en saare fortræffelig Maade.

Jeg maa lykønske Regeringen til den pæne Start, den fik i et bestemt Spørgsmaal, nemlig Sukkerroedyrkningsspørgsmaalet. I den Erklæring, som de socialdemokratiske Kandidater udsendte før Valget, nævnte vi netop dette Spørgsmaal, der laa ganske stille hen i den forrige Regerings Tid og under Valgkampen, saaledes at man i den anden Uge af Maj Maaned stod og ikke vidste, om der skulde dyrkes Roer her i Landet eller ej, og det til Trods for, at mange Tusinde Menneskers Interesser er knyttet til dette Erhverv. Det forekommer mig, at den højtærede Regering paa en særdeles heldig Maade fik disse Forhandlinger i Gang, og det er kun beklageligt, at den forrige Regering ikke havde sørget for det; den havde jo god Tid dertil, og det har ikke manglet paa Opfordringer i saa Henseende.

Jeg maa endvidere udtale min Tilfredshed med, at der er oprettet et nyt Ministerium for Fiskeri. Jeg ser i den forrige Regerings Hovedorgan „Morgenbladet“ en ironisk Artikel, der bærer Overskriften „Fiskeriministeren“, hvad der vel skal antyde, at der skulde være et vist Fiskeri — ikke det i Nordsøen, men det paa Landjorden — forbundet med Oprettelsen af dette Ministerium. De, som har skrevet denne Artikel, er imidlertid gaaet fuldstændig forkert i Byen. Forholdet er nemlig det, mærkeligt nok for Resten, at efter det store Valg i 1895 spiller netop det selv samme Spørgsmaal en kolossal Rolle; i den første Tale, Hr. J. C. Christensen holdt, efter at Rigsdagen var traadt sammen i 1895, og efter at han var blevet Fører for Flertallet her, kommer han særlig ind paa Spørgsmaalet om vort Fiskeri og paaviser med mange gode Grunde, at dette Erhverv er forsømt, og at der maa gøres store Anstrengelser for at faa det fremhjulpet. Jeg kan ikke nægte mig den Fornøjelse at citere nogle faa Ord fra denne Tale; den findes Sp. 97 i Rigsdagstidende for 1895—96. Han siger:

„Jeg for mit Vedkommende vil sige,

at jeg bæver ikke tilbage for den Tanke, at vi skulde gaa til en Bekostning af indtil op imod 20 à 30 Mill. Kr. for at faa dette Erhverv virkelig udviklet her i Landet.“

Disse Ord fra 1895 af Hr. J. C. Christensen burde egentlig staa lyslevende for alle Medlemmer af Rigsdagens to Ting den Dag i Dag, og jeg gaar ud fra, at det er de selv samme Betragtninger, der har ledet den nuværende højtærede Statsminister til at oprette dette særlige Ministerium. Jeg skal ikke i Dag fortabe mig i, hvilken Betydning det har, jeg vil kun med disse Ord anskueliggøre, hvilke gode Grunde der var til at oprette dette Ministerium, og jeg tror, at Fiskerbefolkningen, særlig den store Fiskerbefolkning langs Kysten fra Frederikshavn og Nord om Skagen helt ned til Grænsen Syd paa, vil være taknemlig for, at vi nu har faaet dette Ministerium.

Jeg kan da paa mit Partis Vegne byde den nye Regering hjertelig velkommen. Dette gælder ikke blot mine egne kære Partifæller, specielt den højtærede Statsminister, der ligesom jeg og mange andre i mit Parti i sin Ungdoms Dage var Arbejder, delte Arbejdernes Kaar og heldigvis ikke har glemt det den Dag i Dag, men det gælder ogsaa de tre radikale Ministre, som er kommet ind i den ny Regering, og specielt gælder det den højtærede Justitsminister, der i 1895 ved det store Gennembrud stod sammen med os, og som jo derefter trofast har holdt sig paa Demokratietis Grund indtil denne Dag. Jeg forsikrer de højtærede Ministre, at ude omkring i Landet, i Hundredetusinder af smaa Hjem, tænker man med gode Tanker og venlige Følelser paa denne Regering, og man ønsker ret af Hjertet, at det maa lykkes den at fremme Retfærdighed og Fremskridt her i Landet. Vi har jo nu haft 2½ Aar, der for de Folk, som staar os særligt nær, har været en haard og mørk Vintertid. Vi venter, at Vaarens Tid er inde nu ogsaa i politisk Henseende, og at alt, hvad der er godt, maa trives her i vort kære Fædreland.

Madsen-Mygdal: Efter at Finansministeren i Gaar ved Fremlæggelsen af Finanslovforslaget har udtalt, at Forslaget i Realiteten — altsaa bortset fra ganske formelle Ændringer — er det samme som det, der blev forkastet i det forrige Folkestemning, vil det neppe kunne overraske nogen, at Venstre, som det eneste Parti, der tidligere har stemt for denne Finanslov, er rede til at gentage denne Afstemning og nu som den Gang er villig til at stemme for Finanslovforslaget. Betydelig større Interesse knytter der sig uægtelig til, om der